

THE LINKAGE BETWEEN GLOBALISATION AND POVERTY LEGĂTURA ÎNTRE GLOBALIZARE ȘI SĂRĂCIE

Melnic Georgeta

*dr. conf. univ, ASEM, str. Banulescu-Bodoni 61, MD-2005, Chișinău, RM, +373(022)22-41-28, ase.md,
melnicgeorgeta@mail.ru*

Lîsîi Aliona

*dr. conf. univ, Universitatea de studii politice și economice europene "Constantin Stere", bd. Ștefan cel Mare și
Sfînt, 200, MD-2004, Chișinău, RM, (+373 022) 74-94-86, uspee.md, aliona_lisii@yahoo.com*

Abstract: *At the beginning of the third millennium, the social, economic and political realities of the 21st century highlighted the need to re-evaluate the knowledge gained about the essence and role of human and social development policy. In this historical period of globalization, characterized by complex and dynamic social transformations, political entities are forced to review their national interests and political behavior in terms of using available resources (human, natural, financial, informational, intellectual, etc.). Under the pressure of global problems, the individual and the entire population of the globe are forced to outline more precisely the values, rules, attitudes and interests of peaceful coexistence in the context of globalization. Today, the benefits and threats of globalization have divided the aspirations of politicians and ordinary citizens. The phenomenon of globalization, manifesting features of responsible and irresponsible governance towards the human being, has spread on the entire planet a dichotomous challenge of degradation or development of human potential. On the rise are the discontents and revolts related to the way of national and international governance in the process of globalization.*

Key words: *development of human potential, globalization, global problems, governance, national interests, social, economic and political realities, social transformations.*

JEL CLASIFICATION: A11, E10, J10

Introducere

Noutatea cercetării asupra procesului de globalizare, în general, și impactul acesteia asupra proceselor economice, în special, este condiționată de o serie de circumstanțe și motive de natură teoretică, practică, didactică și cognitivă.

Dimensiunea teoretică a evenimentelor actuale constă în faptul că în societățile contemporane termenii „globalism” și „globalizare” au fost stabiliți împreună cu „globalizare” și „internaționalizare economică”. Alte fraze obișnuite pot fi raportate astăzi, cum ar fi „politicile economice globale / regionale”, „politicile financiare globale / regionale”, „procesele globale” și „problemele globale”, care aparțin tuturor subsistemelor sistemului social global: economic, politic, culturale, ecologice etc. Toate aceste zone de interferență între subsistemele menționate mai sus devin subiecte pentru cercetarea teoretică și empirică.

Tema globalizării este una care se regăsește aproape obsesiv în literatura economică, științe politice, sociologie și multe altele. Cărți, reviste de specialitate, articole, sesiuni de comunicare științifică abordează acest subiect. Zeci de autori, specialiști în sociologie, științe politice, economie etc. și-au exprimat deja punctele de vedere cu privire la procesul de globalizare. Fiind un proces foarte complex, care se întinde pe o perioadă îndelungată, principalul aspect pe care l-am luat în considerare este selectarea zonei de analiză a acestui domeniu - dimensiunea economică a globalizării.

Dimensiuni conceptuale ale globalizării

Pe măsură ce devine din ce în ce mai mult o realitate contemporană, globalizarea devine unul dintre cele mai controversate concepte din literatura economică și politică internațională.

Trăim într-o lume globalizată și totuși nu există încă un consens cu privire la ceea ce înseamnă globalizare. În acest context, pentru unii, globalizarea înseamnă acces la Internet și, în același timp, pentru alții, posibilitatea de a lucra în străinătate. Globalizarea înseamnă a putea

cumpăra în România un tricou fabricat în China de o multinațională franceză cu acționari americani. Pentru investitori, înseamnă posibilitatea de a vă muta capitalul dintr-o țară în alta, de la o zi la alta, iar pentru lucrători, poate însemna fie un salariu peste media națională, care permite fie un trai decent, fie șomajul. Această ambiguitate în conceptualizarea globalizării provoacă cercetătorii în încercarea de a sintetiza punctele de vedere predominante în dezbateră privind globalizarea: o dezbatere care rămâne, evident, globală.

În literatură, unii autori, precum P.M. Defarges, folosii termenul „mondializare” (fr. Pentru globalizare). Alți autori consideră relația dintre globalizare și mondializare ca parte a întregului, sau mai mult, globalizarea este o etapă a procesului de „mondializare”. P.M. Defarges, în lucrarea sa „La mondialisation vers la fin des frontiers” (1993), afirmă că literatura franceză promovează conceptul de „mondialisation”, iar anglo-americanii preferă ca globalizarea să descrie și să caracterizeze același fenomen. În viziunea sa, „mondializarea” se caracterizează prin „extinderea și accelerarea fluxurilor de: bunuri, servicii, informații, idei, Fondul Monetar Internațional definește globalizarea ca fiind „creșterea interdependenței economice a țărilor din întreaga lume prin creșterea volumului și varietății tranzacțiilor de bunuri și servicii peste granițe, fluxul de capital internațional mult mai liber și mai rapid, dar și o difuzare mai largă a tehnologiei ..” (2002). În același timp, Banca Mondială definește globalizarea ca fiind "libertatea și capacitatea indivizilor și a firmelor de a încheia tranzacții economice voluntare cu rezidenți din alte țări" (2002). valori și frenezia călătoriilor (turism, emigrare temporară sau permanentă)” [DEFARGES P., 1993, p. 21].

Legături teoretice între globalizare și sărăcie

„Este posibil ca noii bogați să se îngrijoreze de invidie, dar toată lumea ar trebui să se îngrijoreze de sărăcie”. „O diviziune crescândă între cei care nu au și cei care nu au avut a lăsat un număr din ce în ce mai mare în Lumea a Treia într-o sărăcie cumplită, trăind cu mai puțin de un dolar pe zi”. [Stiglitz, 2002]

Una dintre cele mai mari preocupări ale criticilor globalizării este impactul său asupra săracilor. De ce este important să ne gândim și la impactul globalizării asupra inegalității într-un volum dedicat sărăciei?

Unii analiști se așteaptă ca o creștere mai mare să fie legată de deschiderea către tranziție, iar creșterea este bună pentru cei săraci. În consecință, ar trebui să ne așteptăm la o creștere a traficului pentru a duce la o sărăcie mai mică. Dar dacă deschiderea reală este corelată cu inegalitatea în creștere, atunci câștigurile din creșterea comerțului pentru cei din partea de jos a spectrului de venituri pot fi șterse. Altfel spus, dacă profiturile semnificative sunt extrem de inegale, atunci săracii nu prezintă beneficii. Unele dintre studiile efectuate indică faptul că globalizarea a fost legată de creșterea inegalității și că cei săraci nu participă adesea la câștiguri semnificative.

Săracii din țările cu o mulțime de forță de muncă necalificată nu câștigă întotdeauna din reforma comercială. [Ann Harrison, 2006]. Mulți economiști au folosit structura Heckscher-Ohlin (HO) în cadrul tranzacției internaționale pentru a argumenta că eliberarea comerțului ar trebui să crească veniturile necalificaților din țările abundente în muncă. O mare varietate de declarații optimiste sunt făcute de majoritatea oamenilor de știință care folosesc această paradigmă pentru a susține că globalizarea este benefică pentru lumea în curs de dezvoltare. Astfel de premise sunt puternic puse la îndoială - cum ar fi necesitatea tuturor țărilor de a fabrica toate produsele. Mai mult, studiile din țări arată că forța de muncă nu este la fel de mobilă pe cât presupune cadrul comercial HO; pentru un avantaj comparativ pentru creșterea salariilor necalificaților, aceștia trebuie să fie capabili să se îndepărteze de segmentele contractante și să le încurajeze. Un alt motiv pentru care săracii nu pot beneficia de reforme dificile este că țările dezvoltate au protejat în mod tradițional industriile care folosesc forță de muncă necalificată, cum ar fi textilele și îmbrăcămintea. Acest model de protecție, în timp ce se întâlnește cu ilustrații simple ale modelelor HO, are sens dacă presupuneri standard (cum ar fi egalizarea prețului factorilor) sunt relaxate. Reformele comerciale pot duce la o protecție mai mică pentru lucrătorii necalificați, cel mai

probabil săraci. În cele din urmă, chiar și în industriile care folosesc în mod tradițional forță de muncă necalificată, intrarea pe piețele globale necesită mai multă expertiză decât dețin săracii de obicei în țările dezvoltate.

Dezbaterile privind globalizarea și sărăcia generează opinii extreme. Mulți dintre aceștia văd procesul de globalizare ca un motor crucial al creșterii care a dus la câștiguri fără precedent în bunăstarea umană, și mulți au opinii opuse asupra impactului globalizării asupra sărăciei. Un număr mare de literaturi FMI ajută la convingerea că globalizarea a sporit salariile și nivelul de trai în fiecare colț al lumii [Masson, 2001]. Banca Mondială (2001) are o perspectivă similară despre globalizare. Alții, inclusiv guvernamentali, neguvernamentali și universitari au susținut că multe persoane defavorizate nu sunt în măsură să împărtășească beneficiile globalizării și ale comerțului. În comunitatea de dezvoltare au existat diverse argumente cu privire la cât de mult s-au făcut progrese în direcția sărăciei [Ravallion, 2003].

Disputele privind cererile de despăgubire și unii cercetători au raportat estimări că sărăcia este în scădere în general, în timp ce alții susțin că sărăcia este în creștere. Cifrele Băncii Mondiale (2001) arată că ponderea populației din țările în curs de dezvoltare trăia cu mai puțin de 1 dolar pe zi, a scăzut între 1987 și 1998 de la 28 la 24%. Mai mult, numărul persoanelor care suferă de sărăcie în lume se estimează a fi cu 200 de milioane mai puține în 1998 decât în 1980 [Banca Mondială, 2002].

Obiectivele de dezvoltare ale mileniului au anunțat că lumea și-a îndeplinit obiectivul de reducere a sărăciei cu cinci ani înaintea programului. Numărul persoanelor care trăiesc cu mai puțin de 1,25 USD pe zi în regiunile în curs de dezvoltare a scăzut de la 47% în 1990 la 22% în 2010. În 2010, aproximativ 700 de milioane mai puține persoane trăiau în sărăcie extremă decât în 1990 (United Nations Statistic Division, 2014). Chen și Ravallion (2004), raportează că în 2001 existau cu 400 de milioane mai puțini oameni mai puțini care trăiau în sărăcie decât cu 20 de ani mai devreme, adăugând chiar dacă treimile persistă între 1981 și 2001, apoi până în 2015, rata cumulată a sărăciei zilnice de 1 USD pentru 1990 ar fi aproximativ înjumătățit.

Impactul covid-19 la nivel global

În aprilie, sa estimat că COVID-19 împinge între 40 și 60 de milioane în sărăcie extremă. De atunci, epicentrul pandemiei sa mutat din Europa și America de Nord către sudul global. Aceasta a crescut numărul morților în țările cu venituri mici și medii, a provocat închideri mai lungi și a crescut costurile economice ale pandemiei.

Noile previziuni de creștere ale pandemiei conțin două scenarii - linia de bază și dezavantajul - permițându-ne să explorăm două scenarii diferite pentru modul în care pandemia poate afecta sărăcia. Scenariul de bază presupune că focarul rămâne la nivelurile preconizate în prezent și că activitatea își revine la sfârșitul acestui an, în timp ce scenariul de dezavantaj presupune că focarele persistă mai mult decât se aștepta, obligând la menținerea sau reintroducerea măsurilor de blocare. În cazul în care scenariul de dezavantaj se va materializa, firmele vulnerabile ar părăsi piețele, gospodăriile vulnerabile ar reduce considerabil consumul, iar mai multe țări cu venituri mici și medii ar prezenta un stres financiar sporit. Scenariul de bază are o creștere globală care se contractă cu aproximativ 5% în 2020, în timp ce scenariul de dezavantaj prezintă o contracție de creștere globală de 8% în 2020. În cadrul scenariului de bază estimăm că COVID-19 va împinge 71 de milioane în sărăcie extremă, măsurată la pragul internațional de sărăcie de 1,90 USD pe zi. Cu scenariul de dezavantaj, acest lucru crește la 100 de milioane. Proiectarea a ceea ce se întâmplă în 2021 și nu numai vine cu o incertitudine și mai mare. Previziunile GEP se așteaptă ca producția economică globală să crească cu aproximativ 4% în 2021, totuși prognozele sărăciei Băncii Mondiale sugerează că numărul persoanelor care trăiesc în sărăcie extremă va fi aproape neschimbat între 2020 și 2021. Cum se poate? Multe au de-a face cu ratele de creștere ale țărilor cu cei mai săraci. Nigeria, India și Republica Democrată Congo - trei țări pe care le proiectăm găzduiesc mai mult de o treime din săracii lumii - se estimează că vor avea rate de creștere pe cap de locuitor în PIB real de -0,8%, 2,1% și 0,3%, respectiv. Cu rate de creștere a populației de 2,6%,

1,0% și 3,1%, acest lucru este cu greu suficient pentru scăderi durabile ale numărului sărăciei. [Lakner și colab., 2020].

La pragurile mai ridicate ale sărăciei, distribuția regională a săracilor adăugați se schimbă negativ. Din cele 176 de milioane de oameni care se așteaptă să fie împinși în sărăcie la pragul de sărăcie de 3,20 dolari în cadrul scenariului de bază, două treimi se află în Asia de Sud. Din cele 177 de milioane care se așteaptă să fie împinși în sărăcie la 5,50 dolari, mulți proaspeți săraci se află în Asia de Est și Pacific, iar puțini se află în Africa Subsahariană, pur și simplu pentru că puțini oameni au un nivel de trai la acest nivel. [Lakner și colab., 2020].

De exemplu, dacă luăm cazul uneia dintre țările cu sărăcie absolută: Mozambic. Pandemia de coronavirus ajunge în Mozambic într-un moment în care, după câțiva ani de performanță economică modestă, economia mozambicană începea să dea semne de redresare. Astfel, cele mai recente proiecții ale FMI din noiembrie 2019 au făcut ca economia mozambicană să crească la 6% în 2020, proiecțiile pe termen mediu ajungând la 9% și mai mult după 2023, în urma inițierii operațiunilor de explorare a GNL în nordul țării. În ciuda acestei perspective macroeconomice îmbunătățite înainte de izbucnirea pandemiei de coronavirus, condițiile de viață pentru mulți mozambicani rămân aspre. Sărăcia afectează aproape jumătate din populație, 46,1% conform sondajului național 2014/15 asupra gospodăriilor, iar mulți oameni continuă fără acces la serviciile de bază, proporția de mozambicani cu acces la alimentarea cu apă de bază, salubritatea de bază și electricitate rămânând foarte scăzută niveluri: 55,7%, 29,4% și, respectiv, 27,4% în 2017. Mai mult, în ciuda îmbunătățirilor condițiilor de sănătate, Mozambicani, în special femeile și copiii, continuă să fie grav afectați de boli și boli. În general, condițiile de viață tind să fie mai grave în zonele rurale decât în zonele urbane ale țării.

Pandemia de coronavirus va schimba cu siguranță această perspectivă economică pe termen scurt și mediu și ar putea avea un impact socio-economic foarte semnificativ în Mozambic. Cu toate acestea, în timp ce toate dovezile disponibile indică această direcție, în acest stadiu este dificil să se constate și să se cuantifice amploarea acestui impact, având în vedere viteza cu care lucrurile se schimbă în întreaga lume și incertitudinea care înconjoară profilul epidemiologic al virusului coronarian, care face dificilă evaluarea cât timp vor trebui să rămână în vigoare măsurile de izolare și blocare aplicate în întreaga lume. Deși o cuantificare detaliată a impactului socio-economic al pandemiei coronavirusului poate să nu fie fezabilă, este totuși utilă identificarea posibilelor canale de transmisie prin care pandemia poate afecta economia și societatea mozambicană. De asemenea, este util să se identifice problemele cheie care pot forma perspectivele socio-economice pe termen scurt și mediu în Mozambic, ca urmare a focarului pandemic de coronavirus din Mozambic. Următoarele secțiuni prezintă câteva dintre acestea. [Date PNUD, 2020]

Impactul asupra consumului și sărăciei: Impactul pandemiei Coronavirus asupra consumului gospodăriilor și asupra nivelului sărăciei din Mozambic va rezulta în principal din interacțiunea cu următorii factori: impactul crizei asupra cererii externe de produse agricole produse de fermierii mici, efectul acesteia asupra ocuparea forței de muncă în sectoarele agriculturii, producției și serviciilor, impactul acesteia asupra prețurilor de producție și de consum, precum și asupra modului în care pandemia afectează sănătatea bărbaților și femeilor mozambicane și, prin urmare, capacitatea lor de a lucra și de a-și câștiga existența. (Date PNUD, 2020)

La fel ca pentru orice altă țară, este important să contextualizați impactul potențial al afacerii cu coronavirus asupra consumului gospodăriei și a sărăciei în Mozambic. O mare parte a populației mozambicane trăiește în zonele rurale, trăind din activități agricole de subsistență. Prin urmare, expunerea lor la dinamica comercială globală, cum ar fi cele provocate de impactul pandemiei coronavirusului, este oarecum limitată. Evaluarea sărăciei din 2018 de către World Bank oferă dovezi în acest sens. 10 Acest raport constată că orientarea către piață a fermierilor mici din Mozambic este scăzută, doar 13% fermieri mici vânzând o parte din producția lor pe piață, indicând astfel o situație în care cea mai mare parte a producției agricole deținând fermieri, în

principal femeii și, de obicei, mai săraci segmentul populației mozambicane, este păstrat de către consumul propriu în gospodărie. Din această perspectivă, impactul pandemiei de coronavirus asupra consumului gospodăriilor ar putea fi oarecum atenuat în zonele rurale. [Date PNUD, 2020]

Cu toate acestea, nivelul de trai din zonele rurale din Mozambic tind să fie foarte de bază, în special pentru cei săraci din zona rurală, ale căror mijloace de trai sunt extrem de sensibile la mici modificări ale mediului extern, indiferent dacă sunt modificări legate de modelele meteorologice, incidența dezastrelor naturale, membri ai gospodăriei sau șocuri macroeconomice. În acest sens, focarul de coronavirus ar putea provoca daune considerabile în segmentele mai vulnerabile ale populației rurale din Mozambic, dacă afectează gospodăria fragilă și mediul socio-economic mai larg în care trăiesc mulți dintre acești oameni, prin impactul asupra consumului de sănătate, și prețurile de producție și disponibilitatea bunurilor de consum de bază. Cu cât pandemia COVID19 este mai lungă în Mozambic înainte de stabilizare, cu atât se va observa un impact mai mare și pentru gospodăriile rurale. Inflația articolelor de bază, în principal a produselor alimentare, va avea un impact direct asupra bunăstării celor săraci din mediul rural. Mai mult, reducerea remitenței membrilor familiei care trăiesc și lucrează în zonele urbane poate afecta gospodăriile rurale. Dinamica economică regională ar putea intra, de asemenea, în joc, de exemplu în zonele de frontieră, unde politicile de blocare implementate în țările vecine sau restricțiile privind mișcările transfrontaliere și comerțul transfrontalier (cunoscut local ca Mukhero), ar putea avea un impact semnificativ în comunitățile locale.

În cele din urmă, consumul gospodăriei ar putea suferi, de asemenea, de posibile deficiențe de alimente și alte bunuri de consum de bază din țară. Acest lucru s-ar putea întâmpla dacă pandemia are ca rezultat întreruperea lanțurilor logistice și de aprovizionare la nivel mondial și regional. Alimentele pot deveni mai rare în timpul acestei urgențe de sănătate publică, forțând gospodăriile să se angajeze în mecanisme negative de coping. În cazul în care femeile și copiii mănâncă cel puțin, acest lucru poate duce la complicații suplimentare de sănătate și nutriție, inclusiv o susceptibilitate crescută la COVID-19. Creșterea malnutriției materne și a copiilor (subnutriția cronică în rândul copiilor cu vârsta sub cinci ani este deja alarmant de mare la 43%) va avea un impact direct asupra dezvoltării umane, ceea ce va afecta efectul pe termen lung asupra dezvoltării economice. Aceste probleme sunt tratate mai detaliat mai jos. [Date PNUD, 2020]

În examinarea impactului COVID-19 asupra sărăciei și consumului, va trebui acordată o atenție deosebită grupurilor vulnerabile ale populației, inclusiv persoanelor cu dizabilități. În acest sens, atât pandemia, cât și planurile de răspuns au potențialul de a avea un impact disproporționat asupra persoanelor cu dizabilități, având în vedere:

- Persoanele cu dizabilități sunt dublu afectate de focarul de coronavirus considerând că simplul fapt de a fi o persoană cu dizabilități este un acces la mijloace economice, afecțiunea coronavirusului a înrăutățit situația persoanelor cu dizabilități.

- În plus, majoritatea persoanelor cu dizabilități (în principal copii cu dizabilități) trăiesc în gospodării conduse de femei, care tind, de asemenea, să favorizeze în mod disproporționat situațiile de vulnerabilitate.

- Mai mult, persoanele cu dizabilități depind de sprijinul regulat al membrilor familiei lor, care vor fi afectați de deciziile angajatorilor de a răspunde la măsurile de oprire a răspândirii coronavirusului.

- Presiunea asupra sistemelor de sănătate pentru COVID-19 poate avea efecte secundare, prin faptul că nu poate ajuta pacienții cu alte boli comune din Mozambic (de exemplu, malarie, dengue etc.). Ca urmare, grupurile vulnerabile, cum ar fi persoanele cu dizabilități, pot suferi în mod disproporționat.

- Toți copiii și adulții cu dizabilități se bazează pe sprijin regulat comunitar și / sau acces la servicii terapeutice, servicii care ar putea fi mai dificil de accesat prin măsuri de distanțare socială. (Date PNUD, 2020)

CONCLUZII

În cadrul comunității de dezvoltare au fost efectuate diferite anchete despre cât de mult s-au făcut progrese în ceea ce privește sărăcia [Ravallion, 2003]. Studiile au prezentat argumente și estimări contradictorii, puțini afirmând că sărăcia generală este în declin, în timp ce altele susțin contrariul. În timp ce Aminat (2002) și Harrison și McMillan (2007) au concluzionat în studiile lor că globalizarea a crescut veniturile și a ridicat nivelul de trai și că cei mai săraci sunt mai susceptibili de a participa la câștigurile obținute prin globalizare, există susținători ai creșterii pro-săraci care găsesc ideea că globalizarea produce pierzători mai mult decât ceea ce se poate numi „câștigători.” Pentru Stiglitz (2002), globalizarea eșuează în promovarea progresului și, astfel, continuă să creeze sărăcie și instabilitate. Această idee este susținută de Klasen (2005) în studiul său în care a concluzionat că globalizarea nu are ca rezultat în mod necesar reducerea sărăciei.

Din fericire, dezbateră asupra impactului globalizării și creșterii asupra sărăciei și a inegalității veniturilor nu a fost în întregime contradictorie. De exemplu, între punctele de vedere extreme, care insistă asupra faptului că creșterea prin globalizare, au sporit bogăția lumii și au redus sărăcia, și opoziția extremă opusă greșește globalizarea pentru că este săracă și perpetuează dependența economică a țărilor sărace. Globalizarea nu este în sine o prostie [Sen, 2001]; poate fi o forță pentru bine și are potențialul de a aduce beneficii tuturor, inclusiv celor săraci [Stiglitz, 2002].

Globalizarea pare a fi ireversibilă. Produce atât învingători, cât și învinși printre săraci. Prin urmare, întrebarea care trebuie abordată este cum putem governa mai bine acest proces pentru a-l face mai incluziv și mai rapid decât condițiile actuale. Adică nu ar trebui abandonată globalizarea, ci mai degrabă este o guvernare slabă a globalizării ceea ce trebuie contestat. Dacă este gestionat corect și echitabil în beneficiul tuturor, globalizarea ar putea fi o forță pozitivă. Comunitatea internațională ar trebui să acționeze împreună într-un efort de a pune la dispoziție resursele necesare pentru a lupta împotriva sărăciei și inegalității.

BIBLIOGRAFIE

1. AGENOR P., *Does globalization hurt the poor?*, p. 21-48, 2004.
2. BARI I., *Probleme globale contemporane*, Ed. Economica, București, 2003
3. BECK U., *Ce este globalizarea?*, Ed. Economica, București, 2003.
4. BERGH A., AND NILSSON T., *Is globalization reducing absolute poverty?*, p. 42-45, 2014
5. BHAGWATI J., *In defense of globalization*, OUP Oxford, 2007.
6. DEFARGES P., *La mondialisation vers la fin des frontières*, Dunod, Paris, 1993.
7. DINU M., SOCOL C., *O perspectivă istorică asupra globalizării*, Ed. Economica, București, 2003.
8. FERGUSSON N., (2011), *Civilization: The West and the Rest*, Penguin Books, USA.
9. HARRISON A., *Globalization and Poverty*, p. 1-10., 2007.
10. HARRISON A. AND MCMILLAN M., *On the links between globalization and poverty*, p. 123-134, 2006.
11. HEINZE J., *The impact of globalisation on poverty and inequality in the GlobalSouth*, p. 1-4., 2020.
12. RAVALLION M., *Looking beyond averages in the trade and poverty debate*, Working paper, p. 20-37, 2004.
13. SEGAL P., J. STIGLITZ, AND ANAND S., *Debates in the measurement of global poverty*, Institute of Developing Economies, p. 30-58., 2011
14. STIGLITZ J., *Realities and perspectives of economic globalization*, Ed. Economica, București, 2003
15. TABB K. W., *Unequal partners: A primer on globalization*, New press, USA, 2002.
16. Candelon B., Carare A., Hasse J., and Lu J., *Globalization and the newnormal*, Working paper, available on: International Monetary Fund: <https://www.imf.org/en/Publications/WP/Issues/2018/04/06/Globalization-and-the-New-Normal-45780>., 2018
17. Gonzalez A., *Globalization is the only answer*, Working paper, available on World Bank: <https://www.worldbank.org/en/news/opinion/2016/08/08/globalization-is-the->, 2016
18. <http://documents1.worldbank.org/curated/en/765601591733806023/pdf/How-Much-Does-Reducing-Inequality-Matter-for-Global-Poverty.pdf>